

ॐ
श्रीगुरुभ्यो नमः

கீதையின் ஸாரம்

Essence of Gita

Class - 6

விளக்கியருளியவர்
பூஜ்யஸ்தீஸ்வாமீ ஓங்காராநந்தர்

न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चन ।

नानवास्तमवासव्यं वर्त एव च कर्मणि ॥ ३-२२

न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चन ।

नानवाप्तमवाप्तव्यम् वर्त एव च कर्मणी ॥ ३-२२

यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः ।

मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥ ३-२३

यति ख्यलूम् न वर्तेयम् ज्ञातु कर्मण्यतन्द्रितः ।

मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥ ३-२३

उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्यां कर्म चेदहम् ।

सङ्करस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः ॥ ३-२४

उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्याम् कर्म चेतहम् ।

सङ्करस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः ॥ ३-२४

सत्ता: कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत ।

कुर्याद्विद्वांस्तथासत्कश्चिकीषुलोकसङ्ग्रहम् ॥ ३-२५

लक्ष्मा: कर्मण्यवित्तवाम्लेषो यता कुर्वन्ति पारत ।

कुर्यात्त्वित्तवाम्लेषो यता लोकसंकरणम् ॥ ३-२५

न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसङ्ग्रहानाम् ।

जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् ॥ ३-२६

न पुत्तीपेतम् ज्ञनयेतज्ज्ञानाम् कर्मसंकिनाम् ।

ज्ञोषयेत्सर्वकर्माणि वित्तवान्युक्तः समाचरन् ॥ 26

प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ।
अहङ्कारविमूढात्मा कर्त्ताहमिति मन्यते ॥ ३-२७
प्रकंग्रुतेः कंगीयमाणानि कुणेणः कर्माणी लर्वसः ।
अहोन्कारविमूढात्मा कर्त्ताहमिति मन्यते ॥ 27

तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः ।

गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सञ्चते ॥ ३-२८

तत्त्ववित्तु महापालो तु कुणकर्मविपाकयोः ।

कुणा कुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सञ्जते ॥ 28

ātmavidyā
e-Learning

प्रकृतेर्गुणसमूढाः सञ्चन्ते गुणकर्मसु ।

तानकृत्सनविदो मन्दान्कृत्सनविभ विचालयेत् ॥ ३-२९

පරක්‍රමතොරුගුණසම්මුටා: සඡ්ඡන්තේ ගුණකර්මයා

தாநக்ருதஸ்நவிதோ மந்தாந்க்ருதஸ்நவிந்ந விசாலயேத் ॥ 3-29

मयि सर्वाणि कर्माणि सन्त्यस्याध्यात्मचेतसा ।
निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ॥ ३-३०
मयि सर्वाणी कर्माणी सन्नन्यस्यात्मचेतसा ।
निराशीर्निर्ममो पृथ्वा युध्यस्व विकतज्ज्वरः ॥ ३-३०

ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः ।

श्रद्धावन्तोऽनसूयन्तो मुच्यन्ते तेऽपि कर्मभिः ॥ ३-३१

யേ മേ മതമിതമ് നിൽക്കുന്നതിഷ്ടന്തം മാനവാ: |

ஸ்ரத்தாவந்தோடநஸயந்தோ முச்யந்தே தேடபி கர்மபி: ॥ 3-31

ये त्वेतदभ्यसूयन्तो नानुतिष्ठन्ति मे मतम् ।

सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धि नष्टानचेतसः ॥ ३-३२

ಯೆ ತುವೆತಹಪ್ಯಣಂತೋ ನಾಂತಿಷ್ಟಂತಿ ಮೇ ಮತಮ् ।

ஸர்வஜ்ஞாநவிழுமடாம்ஸ்தாந்வித்தி நஷ்டாந்சேதஸ: ॥ 3-32

सदृशं चेष्टे स्वस्याः प्रकृतेज्ञानवानपि ।

प्रकृतिं यान्ति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ॥ ३-३३

सत्त्वरुणम् चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेज्ञानवानपि ।
प्रकृतिम् यान्ति पृथग्नानि निकर्षः कीम् करिष्यति ॥ ३-३३

इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वृष्टौ व्यवस्थितौ ।

तयोर्न वशमागच्छेत्तौ ह्यस्य परिपन्थिनौ ॥ ३-३४

இந்தரியஸ்யேந்தரியஸ்யார்தே ராகத்வேஷன வ்யவஸ்திதெள் ।
தயோர்ந வசமாகச்சேத்தெள் ஹ்யஸ்ய பரிபந்திநெள் ॥ 3-34

श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ।

स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥ ३-३५

स्वर्णो योन्नांस्वतर्मो विकुण्णः परतर्मात्स्वनुष्ठितात् ।
स्वतर्मो नितनम् स्वर्णो योन्नांस्वतर्मो परतर्मो परावहः ॥ 3-35

अर्जुन उवाच

अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ।

अनिच्छन्नपि वार्ष्णेय बलादिव नियोजितः ॥ ३-३६

आर्जुन उवाच

अत केन प्रयुक्तेऽयम् पापम् सरती पूरुषः ।

अनिच्चन्नपि वार्ष्णेय पलातीव नियोजीतः ॥ ३-३६

श्रीभगवानुवाच

काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ।

महाशनो महापाप्मा विद्धयेनमिह वैरिणम् ॥ ३-३७

पूर्णिपकवानुवाच

काम एष कंरोत एष रज्जोकुण्णेमुत्पवः ।

मஹाशनो महापाप्मा वित्त्येनमिह वैरिणम् ॥ 3-37

धूमेनाक्रियते वह्निर्यथादशो मलेन च ।

यथोऽबेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ॥ ३-३८

तु मेनावंसीयते वह्निर्यथातातरं शेषा मलेन च ।

यतेऽपेनावंगुतो कर्पस्तत्ता तेनेतमावंगुतम् ॥ ३-३८

आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ।

कामरूपेण कौन्तेय दुष्पूरेणानलेन च ॥ ३-३९

ஆவுருதம் ஜ்ஞாநமேதேந ஜ்ஞாநிநோ நித்யவெளினா ।
காமரூபேண கெளந்தேய துஷ்டுரேணாநலேந ச ॥ 3-39

इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ।

एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ॥ ३-४०

இந்த்ரியானி மநோ புத்திரஸ்யாதிஷ்டாநமுச்யதே ।

ஏதெர்விமோஹயத்யேஷ ஜ்ஞாநமாவ்ருத்ய தேஹிநம் ॥ 3-40

तस्मात्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ।

पाप्मानं प्रजहि ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनम् ॥ ३-४१

தஸ்மாத்தவமிந்த்ரியாண்யாதெள நியம்ய பரதர்ஷப ।

பாப்மாநம் ப்ரஜைஹி ஹ்யேநம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநாஸநம் ॥ 3-41

इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ।

मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः ॥ ३-४२

क्रिंत्तरीयाणी पराण्याह्वारीन्त्तरीयेप्यः परम् मनः ।

मनसस्तु परा पुत्तीर्येऽप्युत्तेः परतस्तु सः ॥ ३-४२

एवं बुद्धेः परं बुद्धिका संस्तभ्यात्मानमात्मना ।

जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम् ॥ ३-४३

एवम् पुत्तेः परम् पुत्तवा सम्स्तप्यात्मानमात्मना ।

ज्ञही शत्रुम् महापाह्वो कामरूपम् तुरासतम् ॥ ३-४३

ॐ
श्रीगुरुभ्यो नमः

கீதையின் ஸாரம்

Essence of Gita

Class - 6

விளக்கியருளியவர்
பூஜ்யஸ்தீஸ்வாமீ ஓங்காராநந்தர்